

have været — Morfinister, og for den tredies, fordi han tager Morfin, uden at man ved noget om, at det influerer paa hans Sinds-tilstand. Der er her tre Spørgsmaal, som jeg gerne vil have klaret. Det ene gælder de almindelige Udtalelser om, hvorledes Morfin virker. Derom har det ærede Medlem fra Saks-købing sagt, at han har fremsat sine Udtalelser efter Konference med Sundhedsstyrelsen, saaledes har jeg forstaaet ham. (Rørdam: Ja.) Det er altsaa rigtigt. Det andet er Spørgsmaalet om Forsvarligheden af at ansætte eller bibeholde Læger, der ere eller have været hengivne til Morfin. Og det tredje, jeg vil undersøge, er Spørgsmaalet om Statistikken med Hensyn til Læger, der have taget Morfin. For at belyse disse tre Spørgsmaal vil jeg et Øjeblik lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed.

Om det første, altsaa om Influeringen af Morfin, udtaler det ærede Medlem fra Saks-købing Sp. 3861: „Justitsministeren læste lidt op om, hvad Sundhedsstyrelsen mener om dem, og jeg tror, at efterhaanden er blandt alle Læger, der have nogenlunde moderne Anskuelse paa dette Omraade, Meningen den, at dette at være Morfinist er i Virkeligheden en af de største Ulykker, der kunne ramme saavel en Læge som et Menneske i det hele. Der er nogle Morfinister, der kunne holde det gaaende i længere Tid ved at tage ganske smaa Doser Morfin, men for dem, der en Gang ere komne ind paa at bruge de store Doser, er det en grænseløs Ulykke, der næsten altid fører til Ruin”. Endvidere Sp. 3935: „Men overfor de morfinistiske Læger er Forholdet et helt andet, der skal Sundhedsstyrelsen ogsaa skønne rent medicinsk, og der maa den komme til det Standpunkt, som Erfaringen har lært den, at Mænd, der ere eller have været Morfinister i højere Grad, de rette sig næsten aldrig nogen Sinde mere”.

Paa Sp. 3226 i Tidenden for forrige Aar udtaler det ærede Medlem: „Det er vel bekendt, at Morfinister kunne rette sig fuldstændigt lige saa vel som Alkoholister”. De sidste to Udtalelser vise, naar de sammenholdes, saa grelt som vel tænkes kan, at en af Delene maa være Usandhed, de kunne ikke begge to passe. Det kan ikke passe, at den, der har været Morfinist i højere Grad, næsten aldrig nogen Sinde mere retter sig, og at det er en velbekendt Sag, at Morfinister rette sig fuldstændigt lige saavel som Alkoholister. De to Ting ere saa absolut i Modstrid med hinanden, at de ikke begge kunne passe, og det er netop

det, jeg i det paagældende Tilfælde skal skønne over. Men det maa ærede Medlemmer ikke glemme, at det er ikke alene en Diskussion i Folketinget, men her er Tale om, hvorvidt jeg paa Grundlag deraf skal afskedige, eller søge afskediget, to eller tre Læger.

Det andet Spørgsmaal var Forsvarligheden eller Uforsvarligheden af at bibeholde morfinistiske Læger i deres Embedsstilling. Om det udtalte det ærede Medlem sig saaledes — og det er altsaa ogsaa som Medlem af Sundhedsstyrelsen og efter hans egne Udtalelser overensstemmende med dennes Anskuelse — følgende — det staaer Sp. 3862: „Nu er det min oprigtige Mening” — jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det er det ærede Medlems „oprigtige” Mening, vi her faa — „og den Mening havde jeg næret længe, inden jeg kom ind i Sundhedsstyrelsen —” — dette beder jeg ogsaa bemærket, jeg skal bagefter dokumentere hvorfor — „fordi jeg tilfældig i mit Liv havde truffet nogle Kolleger, der desværre vare Morfinister, at det at ansætte en tidligere Morfinist som Embedslæge er fuldstændig forkasteligt fra ethvert som helst Synspunkt. Ingen Læge i Danmark vilde staa op og forsvare, at man i vigtige Embedsstillinger anbringer Læger, der umiddelbart i Forvejen have været stærkt hengivne til Misbrug af Morfin”. Dernæst udtaler det ærede Medlem Sp. 3868: „Dertil vil jeg sige, at selv om der ikke forelaa noget som helst andet, end at disse Læger have været i høj Grad forfaldne til Morfin paa et eller andet Tidspunkt af deres Liv — og det er det, der foreligger i Øjeblikket for Sundhedsstyrelsen —” — det beder jeg ogsaa bemærket, det, at de have været — „er det uforsvarligt at bibeholde i et ansvarsfuldt Embede saadanne Læger.” At bibeholde dem. Saa kommer Sp. 3869: „og fordi Sundhedsstyrelsen synes, at selve det Faktum, at en Læge paa et vist Tidspunkt af sit Liv har været i højeste Grad Morfinist, er tilstrækkeligt til, at han ikke maa sidde i Embedet. Det Standpunkt har Sundhedsstyrelsen indtaget, saa længe den overhovedet har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Morfinister.” Det gentager jeg ogsaa, jeg har min Tanke med det. Og Sp. 3935: „Derfor maa Sundhedsstyrelsen anse det for sin Pligt at sige, at det er ganske uforsvarligt at ansætte Læger i ansvarsfulde Embedslægestillinger, umiddelbart efter at de paagældende have været Morfinister i høj Grad, og at det er ganske uforsvarligt” — ganske uforsvarligt, det er det ærede Medlems Mening — „at bibeholde